

## Pastýřský dopis (přímluva) předsedy CB – Davida Nováka

Milí přátelé, sestry, bratři,

Dovoluji si místo pastýřského dopisu tentokrát zvolit tuto formu oslovení, snad i proto, že jsme zamknutí a nemůžeme se vidět. Strašně rád bych viděl já vás a pevně věřím, že se toho dočkám, že si zase podáme ruce a nejen to, těším se, až z mnohými z vás budu moci něco dělat, anebo prostě povídat o životě, o Pánu Bohu, o radostech a stratech...

Chtěl bych vás nejdříve všechny srdečně pozdravit uprostřed této nelehké a vypjaté doby. Skoro přesně před rokem jsem církev oslovil mimořádným pastýřským dopisem, který reagoval na počátky pandemie a psal jsem mj. toto: „Jen málokdy v našich životech a sborech byla následující slova Pána Ježíše tak aktuální: *Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!* J 14, 27 Mnozí s nás zřejmě prožíváme jisté chvění možná i děs co bude. Jsme jako společnost, ale i jako církev a sbory ve zcela nové situaci a jen těžko předvídat, co bude dál.“

Tolik z mého dopisu, který jak jsem říkal, byl psán před rokem. Přiznám se, že jsem si skutečně nemyslel, že po roce se na aktuálnosti těchto slov nic nezměnilo. Nadále jsme v situaci, kdy prožíváme jisté chvění a možná děs z toho, co bude dál. Jenže je zde rozdíl a tím rozdílem je, že to trvá již hodně dlouho. Energie, se kterou jsme se zpočátku vyrovnávali s pandemií, se ale pomalu vyčerpává, se znepokojením sledujeme některé kroky mnohých z těch, kteří jsou v naší zemi moci postavení, mnohým z nás zemřeli jejich blízcí a mohl bych pokračovat.

Možná nejlépe naši situaci vyjádřil první předseda naší církve, A. Adlof, když popisoval pocity generace, která prožívala první světovou válku. Tehdy napsal: „***V těchto dobách úzkosti a hrůzy má jistě Bůh své úmysly a plány. Nerozumíme jim často. A proto zmocňuje se nás neklid a zdá se nám, jakoby nebylo vyváznutí z mrákot a mlh.***“

Chtěl bych nás povzbudit slovem Pavla, který nejen Timoteovi, ale, věřím, i nám napsal: Neboť Bůh nám nedal ducha bázlivosti, nýbrž *ducha* moci a lásky a rozvahy.

Čteme zde o duchu. Duch je něco, co člověka naplňuje, tak jako vzduch naplňuje pneumatiku. Zároveň se jedná o něco, co nás může ovládnout. Pavel zde píše, že to nemá být strach, nebo v jiných překladech bázlivost a jinde dokonce zbabělost. Místo toho má být tento duch strachu nahrazen jinými duchy.

**První je duch síly.** Síla, o které píše Písmo, není spojena s ohromující mocí a vlivem, s křikem a zastrašováním, ale se slabostí. Zároveň nikoli se slaboštvím. Silný člověk není jiný výraz pro supermana a slabý člověk není jiný výraz pro slabocha. Duch síly je v tom, že se spoléhám na jinou sílu, než je moje, než jsou moje zdroje. Tím slábnu, ale stává se ve mně silným Kristus. Jedná se o vnitřní sílu, která počítá s Kristovou mocí a působením v dobách dobrých i zlých. Právě doby jako tato nás vedou k tomu, aby se otrásly některé naše pseudo-jistoty a povstávalo něco nového, oblasti života, které si chce Pán Bůh v nás a skrze nás použít.

**Druhý je duch lásky.** Lásky je vždy spojena s konkrétním skutkem lásky. Je potřeba, abychom si jako v každé zdravé rodině dokázali projevit účast, praktickou pomoc, slovo povzbuzení, zájem. Jsem si jist, že za všechny svoje kolegy – kazatele, vikáře a celocírkevní kazatele mohu povědět, jsme vám k dispozici. Obracet se na nás, chceme s vámi nést vaše zápasy. Nestyďte si říci o pomoc, není to známka slabosti, ale naopak, síly. Zároveň v této době hrozí nebezpečí rozdělení našich společenství, kvůli jiným pohledům na probíhající virus, vládu atd. Nenechme proniknout rozdělení do našich sborů a církve.

**Třetí je duch rozvahy či mysli způsobné.** Milí přátelé, budme rozvážní v tom, komu nasloucháme, co čteme, co vpouštíme do svých myslí. Jsme uprostřed dezinformační války, mnozí lidé nadále zlehčují pandemii, matou veřejnost nejrůznějšími dezinformacemi okolo očkování, jsme vystavováni bizarním teoriím o snaze čipovat lidstvo, o tom, že není třeba nosit roušky atd. V našich sborech je dostatek kvalitních a řekl bych špičkových lékařů, proto se ptejte jich, zároveň berte zodpovědnost za to, co přeposíláte a odkud berete informace. Jedna z mých deziluzí o našem národě je, jak snadno mnoho lidí jede v nejrůznějších konspiračních teoriích. Vytvářejme v našich sborech jiné prostředí.

Moji milí, stojíme před jednou z nejsložitějších etap po listopadu 1989. Zároveň nejsme první generací, která prožívá něco podobného. A jak pevně věřím, i naše generace to z Boží pomoci, ale i s pomocí vzájemnou zvládne. Pán Bůh tyto události dopouští a většinou až zpětně snad poznáme, co nás tím chtěl naučit. Zároveň se nelze upínat na lepší příští, musíme žít nyní. Bůh nám nedal ducha bázlivosti, ale ducha síly, lásky a mysli způsobné. Modleme se za to, aby nás tento trojí duch naplňoval.

### **Modlitba:**

Pane, když vidíme prázdné ulice, čteme zprávy o mrtvých, slyšíme mnohé zlé zprávy, tak ztrácíme jistoty a obáváme se, co bude. Přesto ale vyznáváme, že jsi pánem dějin, že se ti nic nevymkne z rukou a že máš svoje moudré plány s tímto světem, s naším národem, s naší církví, našimi sbory i s každým z nás. Pane, prosíme tě, aby ses smiloval. Prosíme tě, aby tato pohroma skončila, zároveň abychom dokázali poznat, co nám skrze tyto události chceš sdělit. Ukázat o sobě i o nás. Pane, přinášíme ti naše lékaře, sestry, celý záchranný systém. Přimlouváme se za učitele, za ty, kteří přichází o práci. Pane, přimlouváme se na naše sbory. Přimlouváme se za ty, kteří mají v rukou moc a rozhodují. Prosíme tě, abys náš národ ochránil před těmi, kteří by ho vedli do zhouby a prosíme tě, abys povolal do čela lidi, kteří budou ctít tvoje zákony a nařízení. Prosíme tě, aby nás neovládal duch bázně ale duch síly, lásky a rozvahy. A když jsme nyní v přípravách na velikonoce, děkujeme ti, že jsi za nás zemřel, že jsi slavně stal z mrtvých a že nemusíme mít naději jen pro tento život.